

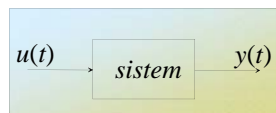

4.5 Blokovni diagrami

- Grafičen prikaz strukture sistema
 - z blokovnimi diagrami ponazorimo obnašanje sistema, ki je sestavljen iz več komponent oz. manjših sistemov
- Gradniki blokovnih diagramov
 - bloki
 - usmerjene povezave
 - sumacijske točke
 - razcepišča

Bloki

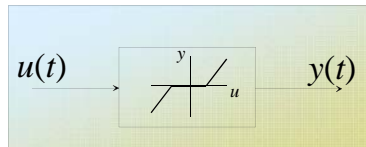
- Blok vsebuje simbol, ki ponazarja zvezo med njegovim vvhodom in njegovim izhodom

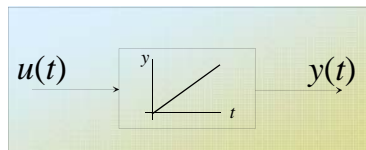
$$y(t) = f\{u(t), \textit{lastnosti sistema}\}$$

- v blok lahko narišemo karakteristiko bloka
 - npr. obliko nelinearnosti, obliko časovnega odziva na stopnico
- pri linearnih sistemih je simbol bloka največkrat kar prenosna funkcija
 - izhod takšnega bloka dobimo, če vvhod bloka pomnožimo s simbolom bloka

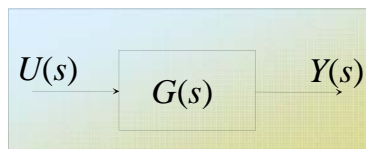
Bloki in pripadajoči simboli

mrtva cona

integrator

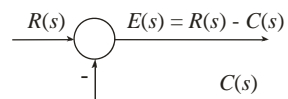

linearni sistem

$$Y(s) = G(s) \cdot U(s)$$

Sumacijske točke in razcepišča

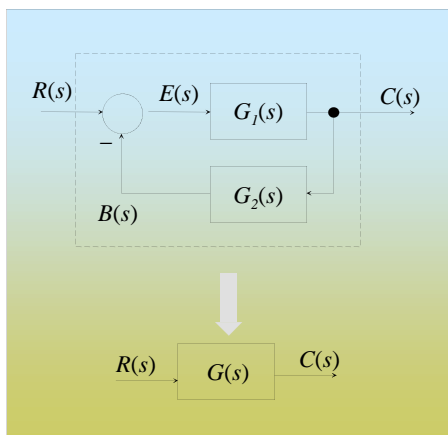
- Sumacijska točka
 - omogoča seštevanje ali odštevanje dveh ali več signalov
 - operacijo nakažemo z znakom + ali – (+ lahko izpustimo)

- Razcepišče
 - uporabimo, če signal vpliva na več blokov v diagramu

Preoblikovanje in poenostavljanje blokovnih diagramov

$$C(s) = G_1(s) \cdot E(s)$$

$$B(s) = G_2(s) \cdot C(s)$$

$$E(s) = R(s) - B(s) = R(s) - G_2(s)C(s)$$

$$C(s) = G_1(s) \cdot (R(s) - G_2(s)C(s)) =$$

$$= G_1(s)R(s) - G_1(s)G_2(s)C(s)$$

$$(1 + G_1(s)G_2(s))C(s) = G_1(s)R(s)$$

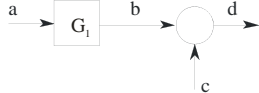

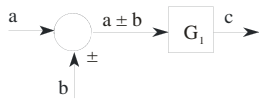

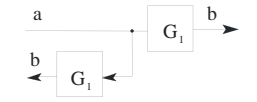
$$G(s) = \frac{C(s)}{R(s)} = \frac{G_1(s)}{1 + G_1(s)G_2(s)}$$

Za manj računanja uporabljamo nekatera pravila preoblikovanja blokovnih diagramov - pravila algebre blokovnih shem

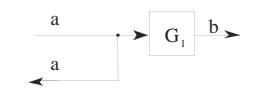
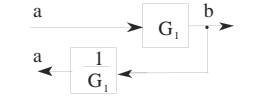
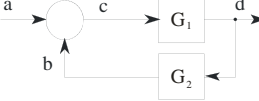
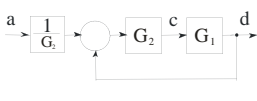

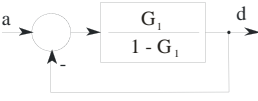
Pravila algebre blokovnih shem

1. Zamenjava vrstnega reda		
2. Redukcija zaporedne vezave		
3. Redukcija vzporedne vezave		
4. Redukcija zanke		

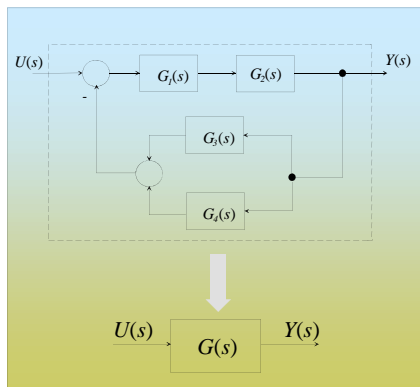
Pravila algebre blokovnih shem

5. Premik S pred blok		
6. Premik S za blok		
7. Premik R pred blok		

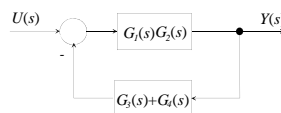
Pravila algebre blokovnih shem

8. Premik R za blok		
9. Odstranitev bloka iz povratne zanke		
10. Razširitev bloka v zanko		

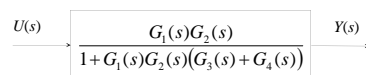
Primer poenostavljanja

1. korak:

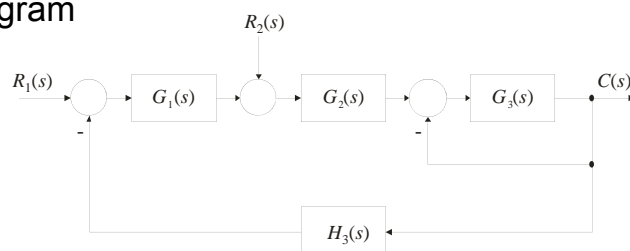

2. korak:

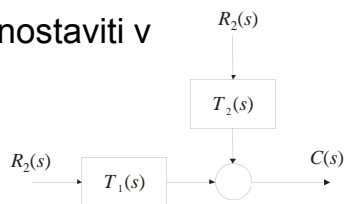

Primer poenostavljanja

Diagram

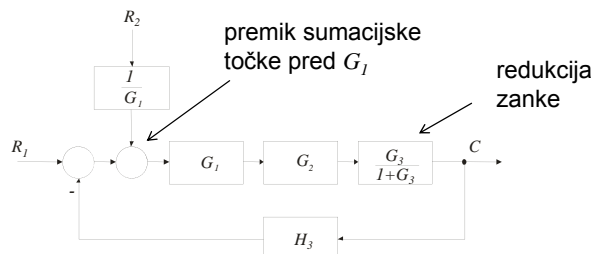

želimo poenostaviti v

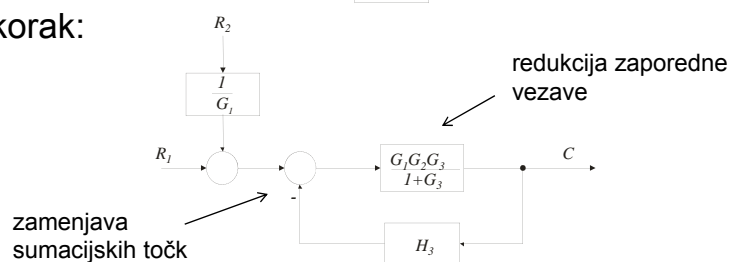

Primer poenostavljanja - reševanje po korakih

1. korak:

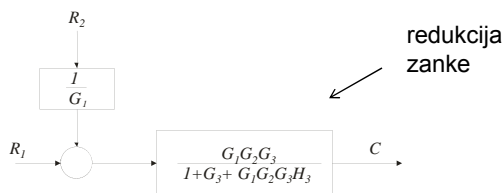

2. korak:

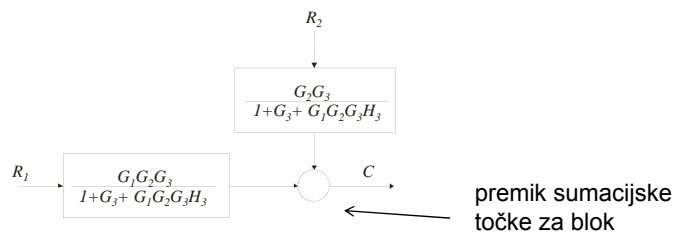

Primer poenostavljanja - reševanje po korakih

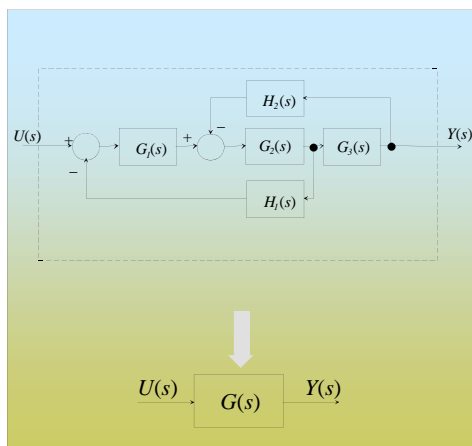
3. korak:

4. korak:

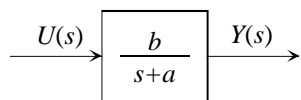

Primer poenostavljanja

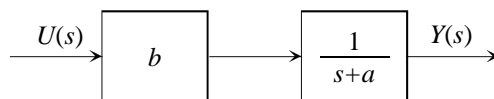

$$G(s) = \frac{G_1(s)G_2(s)G_3(s)}{1 + G_2(s)G_3(s)H_2(s) + G_1(s)G_2(s)H_1(s)}$$

Primer razgrajevanja sheme

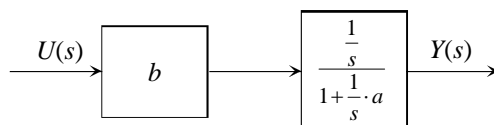

1. korak:

blok razdelimo na dva zaporedna bloka

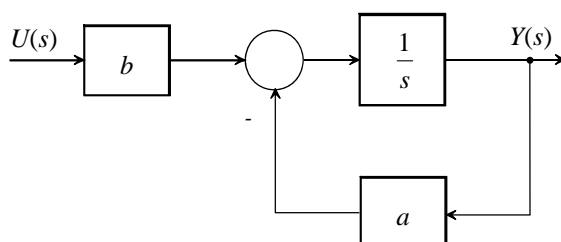
2. korak

preoblikujemo zapis v drugem bloku

Primer razgrajevanja sheme

3. korak:

pravilo za redukcijo zanke uporabimo v obratni smeri

Dobljena blokovna shema je ekvivalentna simulacijski shemi za sistem 1. reda

Postopek risanja blokovnih diagramov

- Namesto izpeljave matematičnega modela z diferencialnimi enačbami lahko narišemo model sistema v obliki blokovne sheme
 - izhajamo iz fizikalnih zakonov in pripadajočih enačb
 - izberemo vhode in izhode sistema – kaj so vplivne veličine in kaj želimo opazovati
 - enačbe, ki opisujejo shranjevalnike mase ali energije preoblikujemo – na desno stran postavimo integriranje, na levo pa veličine z lastnostjo »vztrajnosti«

$$u_L = L \frac{di_L}{dt} \rightarrow i_L = \frac{1}{L} \int_0^t u_L d\tau$$

- shranjevalnike predstavimo z integratorji, ostale enačbe prilagodimo, da jih lahko izrazimo z osnovnimi bloki

Primer modeliranja RC-vezja

- Osnovne enačbe

$$u(t) = u_R(t) + u_C(t)$$

$$u_R(t) = Ri(t)$$

$$i(t) = \frac{dq(t)}{dt}$$

$$q(t) = Cu_C(t) \Rightarrow i(t) = C \frac{du_C(t)}{dt}$$

- Določitev vhoda in izhoda

$$\text{vhod } u(t) \rightarrow U(s)$$

$$\text{izhod } u_C(t) \rightarrow U_C(s)$$

Primer modeliranja RC-vezja

- Shranjevalnik - kondenzator

$$i(t) = C \frac{du_C(t)}{dt} \rightarrow u_C(t) = \frac{1}{C} \int_0^t i(\tau) d\tau$$

$$i(t) = \frac{u(t) - u_C(t)}{R}$$

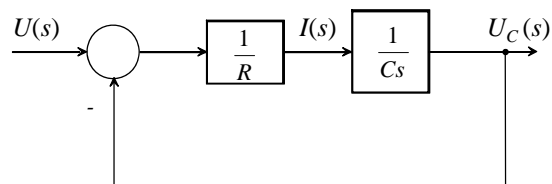
- Po Laplace-ovi transformaciji

$$U_C(s) = \frac{1}{Cs} \cdot I(s)$$

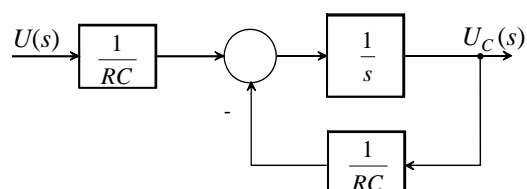
$$I(s) = \frac{U(s) - U_C(s)}{R}$$

Primer modeliranja RC-vezja

- Na podlagi enačb narišemo shemo

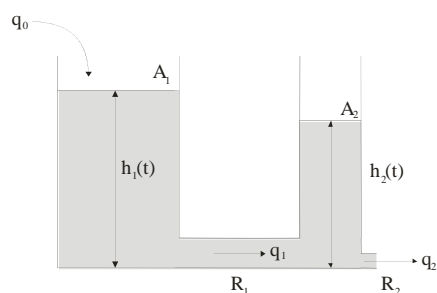

- Shemo lahko tudi preoblikujemo v

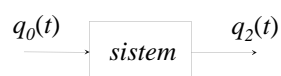

Primer modeliranja hidravličnega sistema

- Sistem z dvema posodama

zanima nas zveza med q_2 in q_0 (izhodnim in vhodnim pretokom)

Primer modeliranja hidravličnega sistema

- Upoštevamo ravnotežje volumna

$$q_{vh} - q_{zh} = \frac{dV(t)}{dt} = A \frac{dh}{dt}$$

zapišemo ravnotežni enačbi za obe posodi, izrazimo nivo $h(t)$

$$h_1(t) = \frac{1}{A_1} \int_0^t (q_0 - q_1) d\tau$$

$$h_2(t) = \frac{1}{A_2} \int_0^t (q_1 - q_2) d\tau$$

upoštevamo še hidravlično upornost

$$q_1(t) = \frac{h_1(t) - h_2(t)}{R_1}, \quad q_2(t) = \frac{h_2(t)}{R_2}$$

Primer modeliranja hidravličnega sistema

- Na enačbah izvedemo Laplace-ovo transformacijo in dobimo

$$H_1(s) = \frac{1}{A_1 s} \cdot (Q_0(s) - Q_1(s))$$

$$H_2(s) = \frac{1}{A_2 s} \cdot (Q_1(s) - Q_2(s))$$

$$Q_1(s) = \frac{H_1(s) - H_2(s)}{R_1}$$

$$Q_2(s) = \frac{H_2(s)}{R_2}$$

na podlagi teh enačb lahko narišemo blokovni diagram

Primer modeliranja hidravličnega sistema

- Blokovni diagram

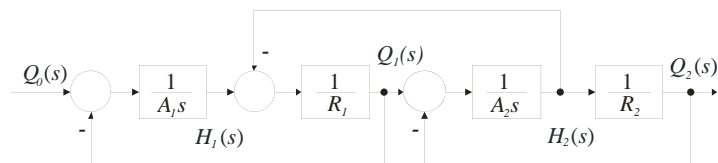
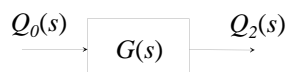
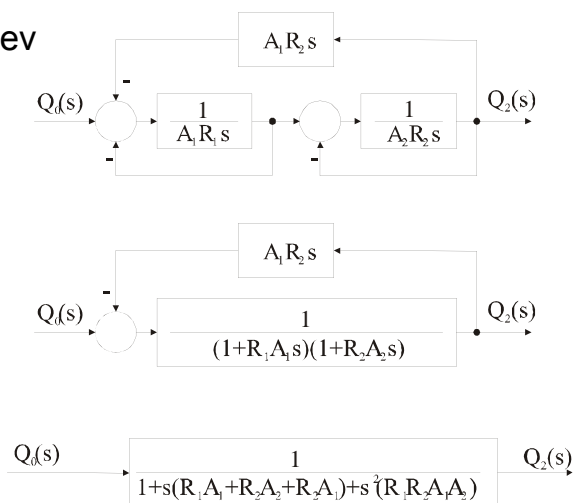

diagram želimo poenostaviti do oblike

Primer modeliranja hidravličnega sistema

- Poenostavitev

4.6 Uvod v analizo sistemov v časovnem prostoru

- Pri analizi regulacijskih sistemov nas pogosto zanima, kakšni so časovni poteki določenih signalov
- Analiziramo
 - prehodni pojav, ustaljeno stanje
 - lastni odziv, vsiljeni odziv
 - odzive na značilne signale
 - odziv na stopnico
 - odziv na impulz, ...
- Na lastnosti odziva lahko sklepamo že iz oblike prenosne funkcije
 - tip sistema, red sistema
 - ojačenje, poli, ničle

Odziv na stopnico

- Primer sistema z dvema posodama
 - predpostavimo takšne parametre, da je

$$G(s) = \frac{1}{0,5s^2 + 1,5s + 1}$$

- predpostavimo še, da je $q_0 = 1 \text{ m}^3/\text{s}$ za $t \geq 0$
- izračunajmo časovni potek izhodnega pretoka

$$Q_0(s) = \frac{1}{s}$$

$$Q_2(s) = G(s) \cdot Q_0(s) = \frac{1}{0,5s^2 + 1,5s + 1} \cdot \frac{1}{s} = \frac{2}{s(s^2 + 3s + 2)}$$

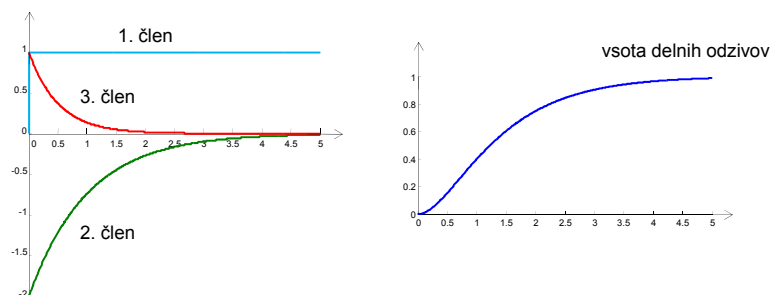
Odziv sistema z dvema posodama

- transform lahko preoblikujemo v vsoto členov

$$Q_2(s) = \frac{2}{s(s^2 + 3s + 2)} = \frac{2}{s(s+1)(s+2)} = \frac{1}{s} - \frac{2}{s+1} + \frac{1}{s+2}$$

- in določimo členom pripadajoče časovne funkcije

$$q_2(t) = 1 - 2e^{-t} + e^{-2t}, \quad t \geq 0$$

Prehodni pojav in ustaljeno stanje

- Odziv sistema lahko razdelimo na dve komponenti

$$q_2(t) = q_t(t) + q_{ss}(t)$$

↑
↑
 prehodni pojav (transient) ustaljeno oz. stacionarno stanje (steady state)

- $q_t(t)$ je prehodni pojav od začetnega stanja do ustaljenega stanja; s časom izzveni
- $q_{ss}(t)$ je ustaljeno stanje, to je del odziva, ki ostane, ko prehodni pojav izzveni, velja:

$$q_{ss}(t) = \lim_{t \rightarrow \infty} q_2(t)$$

ni nujno da se časovni signal v ustaljenem stanju s časom ne spreminja

Ustaljeno stanje in Laplace-ova transformacija

- Teorem končne vrednosti
 - ena od lastnosti Laplace-ove transformacije

$$\lim_{t \rightarrow \infty} f(t) = \lim_{s \rightarrow 0} sF(s)$$

- Primer: odziv sistema z dvema posodama na stopnico

$$q_{ss} = \lim_{t \rightarrow \infty} q_2(t) = \lim_{s \rightarrow 0} sQ_2(s) = s \frac{2}{s(s+1)(s+2)} = \frac{2}{2} = 1$$

- iz ustaljenega stanja pri odzivu na enotino stopnico lahko določimo tudi ojačenje sistema

Odziv na δ -impulz

- Primer sistema z dvema posodama

$$G(s) = \frac{1}{0,5s^2 + 1,5s + 1}$$

$$q_0 = \delta(t)$$

$$Q_0(s) = 1$$

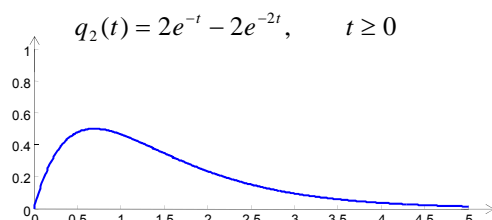
$$Q_2(s) = G(s) \cdot Q_0(s) = \frac{1}{0,5s^2 + 1,5s + 1} \cdot 1 = \frac{2}{(s+1)(s+2)}$$

- transform lahko preoblikujemo v vsoto členov

$$Q_2(s) = \frac{2}{(s+1)(s+2)} = \frac{2}{s+1} - \frac{2}{s+2}$$

Odziv na δ -impulz

- določimo členom pripadajoče časovne funkcije

- Odziv na δ -impulz je odvisen samo od prenosne funkcije sistema
 - pravimo mu tudi **naravni odziv** sistema
 - členi tega odziva so odvisni od faktorjev, na katere je možno razstaviti imenovalac prenosne funkcije sistema
 - pomen polov

Niče in poli prenosne funkcije

- Prenosna funkcija linearnega sistema
 - kvocient dveh polinomov spremenljivke s
 - polinoma lahko zapišemo v faktorizirani obliki

$$G(s) = \frac{K(s - z_1)(s - z_2) \dots (s - z_m)}{(s - p_1)(s - p_2) \dots (s - p_n)} \quad \xrightarrow{U(s)} \quad \boxed{G(s)} \quad \xrightarrow{Y(s)}$$

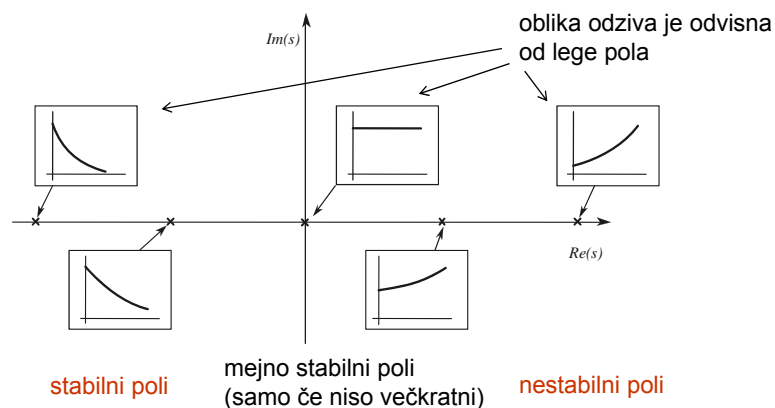
$z_i \dots$ koreni polinoma v števcu
imenujemo jih **niče** prenosne funkcije

$p_i \dots$ koreni polinoma v imenovalcu
imenujemo jih **poli** prenosne funkcije

niče in pole (v splošnem kompleksna števila) pogosto predstavimo z lego v kompleksni ravnini s

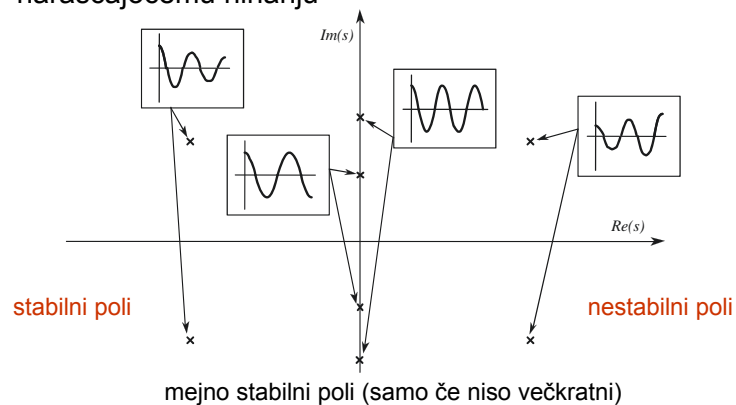
Poli na realni osi

- $G(s)$ preoblikujemo v vsoto
 - vsak tak pol v vsoti $G(s)$ prispeva člen $\frac{A}{s - p_i}$
 - v časovnem odzivu to ustreza členu $Ae^{p_i t}$

Konjugirano kompleksni poli

- $G(s)$ preoblikujemo v vsoto
 - vsak par takih polov v vsoti $G(s)$ prispeva člen $\frac{As + B}{s^2 + 2\zeta\omega s + \omega^2}$
 - v časovnem odzivu to ustreza dušenemu, nedušenemu ali naraščajočemu nihanju

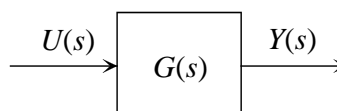

Ničle, poli in lastnosti sistema

1. Red sistema

- najvišji odvod izhodne spremenljivke v diferencialni enačbi
- stopnja polinoma v imenovalcu prenosne funkcije
- število polov
- število časovnih konstant

n ... red sistema

2. Število ničel sistema

- najvišji odvod vhodne spremenljivke v diferencialni enačbi
- stopnja polinoma v števcu prenosne funkcije

m... število ničel sistema

n >= m (realizabilni sistem)

n-m... relativni red sistema

Ničle, poli in lastnosti sistema

3. Stabilnost sistema

- stabilnost oz. nestabilnost linearnih sistemov je odvisna od lege polov sistema (in ni odvisna od lege ničel)
 - stabilni poli ležijo v levi polravnini
 - nestabilni poli ležijo v desni polravnini
 - poli na imaginarni osi
 - so mejno stabilni, če so enojni
 - so nestabilni, če so večkratni – ustrezajo faktorju s^n oz. $(s^2 + \omega^2)^n$
- sistem je **stabilen**, če so vsi realni deli polov negativni, oz. če vsi poli ležijo v levi s-polravnini
- sistem z enojnimi poli na imaginarni osi je **mejno stabilen**
- če se eden ali več polov nahaja na desni strani ravnine s (ali večkratni pol na imag. osi), je sistem **nestabilen**

Ničle, poli in lastnosti sistema

4. Časovne konstante sistema τ_i

- so odvisne od realnega dela polov in določajo hitrost pripadajočega dela prehodnega pojava:

$$G(s) = \frac{K(s-z_1)(s-z_2)\dots(s-z_m)}{(s-p_1)(s-p_2)\dots(s-p_n)} \quad \begin{array}{c} \xrightarrow{U(s)} \\ \boxed{G(s)} \\ \xrightarrow{Y(s)} \end{array}$$

$$G(s) = \frac{K_s(c_1s+1)(c_2s+1)\dots(c_ms+1)}{(\tau_1s+1)(\tau_2s+1)\dots(\tau_ns+1)}$$

$$\tau_i = \frac{1}{-\operatorname{Re}(p_i)}$$

Ničle, poli in lastnosti sistema

5. Enosmerno ojačenje

- določa statično lastnost sistema in je definirano na naslednji način:

$$G(s) = \frac{K_s(c_1s+1)(c_2s+1)\dots(c_ms+1)}{(\tau_1s+1)(\tau_2s+1)\dots(\tau_ns+1)} \quad \begin{array}{c} \xrightarrow{U(s)} \\ \boxed{G(s)} \\ \xrightarrow{Y(s)} \end{array}$$

$$K_s = \left[\frac{\Delta y}{\Delta u} \right]_{\text{v ustaljenem stanju}}$$

- če je sistem stabilen, ga lahko določimo na naslednji način:

$$K_s = \left[\frac{\Delta y}{\Delta u} \right]_{\text{v ustaljenem stanju}} = \lim_{s \rightarrow 0} G(s)$$

Razvrstitev sistemov glede na njihovo naravo

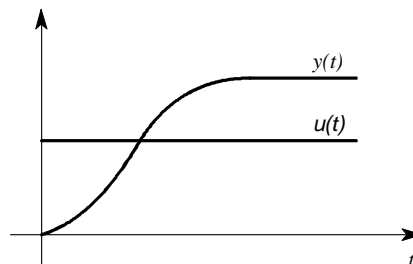
- Glede na obliko prenosne funkcije lahko sklepamo na obliko časovnih odzivov sistema
- Več tipov
 - Proporcionalni sistemi
 - Integrirni sistemi
 - Diferencirni sistemi
 - Sistemi z mrtvim časom
- Značilna oblika odziva na stopničasto vzbujanje

Proporcionalni sistemi

$$G_P(s) = \frac{b_m s^m + b_{m-1} s^{m-1} + \dots + b_0}{s^n + a_{n-1} s^{n-1} + \dots + a_0}$$

$$b_0 \neq 0 \quad \text{in} \quad a_0 \neq 0 \quad \Rightarrow \quad K_s \neq 0$$

- Odziv na stopnico se ustali pri končni in od nič različni vrednosti, ki je proporcionalna $u(t)$

Integrirni sistemi

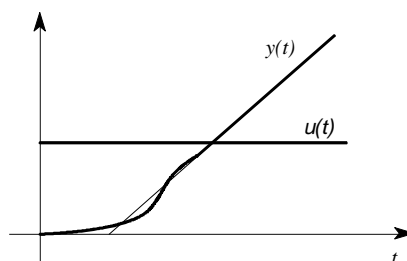
$$G_I(s) = \frac{1}{s^j} \frac{b_m s^m + b_{m-1} s^{m-1} + \dots + b_0}{s^f + a_{f-1} s^{f-1} + \dots + a_0}$$

$$b_0 \neq 0 \quad \text{in} \quad a_0 \neq 0$$

$$n = j + f \quad \dots \quad \text{red sistema}$$

$$j \quad \dots \quad \text{vrsta sistema}$$

- Po koncu prehodnega pojava pri odzivu na stopnico izhod sistema 1. vrste narašča s strmino, ki je proporcionalna $u(t)$

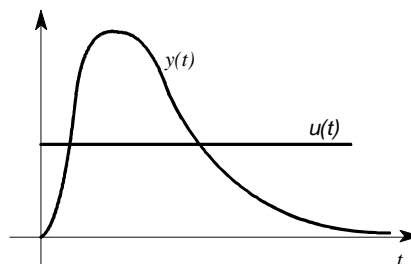

Diferencirni sistemi

$$G_D(s) = s^j \frac{b_g s^g + b_{g-1} s^{g-1} + \dots + b_0}{s^n + a_{n-1} s^{n-1} + \dots + a_0}$$

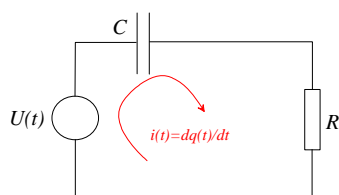
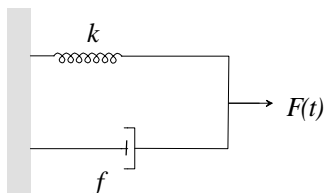
$$b_0 \neq 0 \quad \text{in} \quad a_0 \neq 0$$

- Po koncu prehodnega pojava pri odzivu na stopnico se izhod ustali pri vrednosti 0

Proporcionalni sistem 1. reda

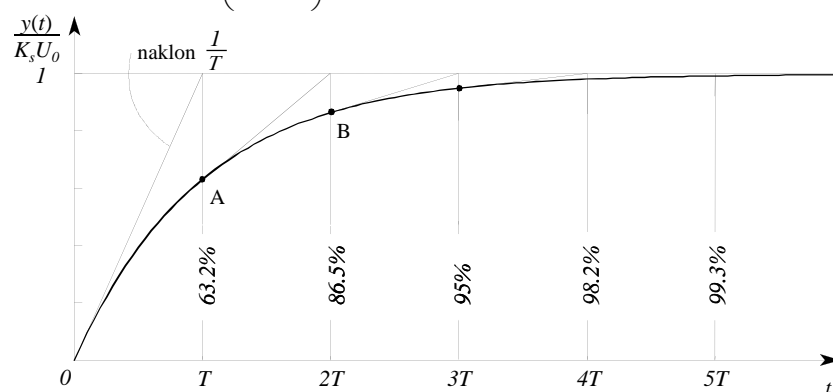
$$G_p(s) = \frac{K_s}{Ts + 1}$$

Odziv proporcionalnega sistema 1. reda na stopnico

$$u(t) = U_0 \cdot 1(t) = \begin{cases} 0, & t < 0 \\ U_0 & t \geq 0 \end{cases}$$

$$y(t) = K_s U_0 \left(1 - e^{-\frac{t}{T}} \right), \quad t \geq 0$$

Proporcionalni sistem 2. reda

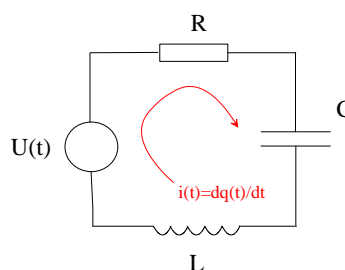
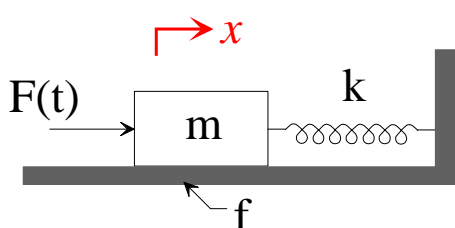
$$G_P(s) = \frac{K_s \omega_n^2}{s^2 + 2\zeta \omega_n s + \omega_n^2} = \frac{K_s \omega_n^2}{(s + \zeta \omega_n \pm j \omega_d)}$$

$$\omega_d = \omega_n \sqrt{1 - \zeta^2}$$

ω_n ... lastna frekvenca nedušenega sistema

ω_d ... lastna frekvenca dušenega sistema

ζ ... koeficient dušenja

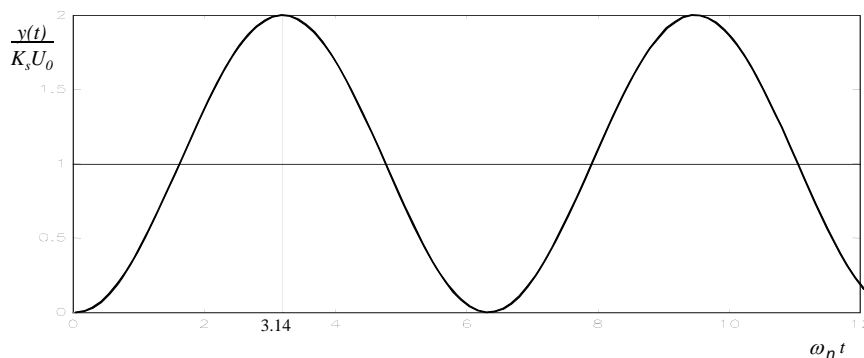

Odziv proporcionalnega sistema 2. reda na stopnico

$$u(t) = U_0 \cdot 1(t) = \begin{cases} 0, & t < 0 \\ U_0 & t \geq 0 \end{cases}$$

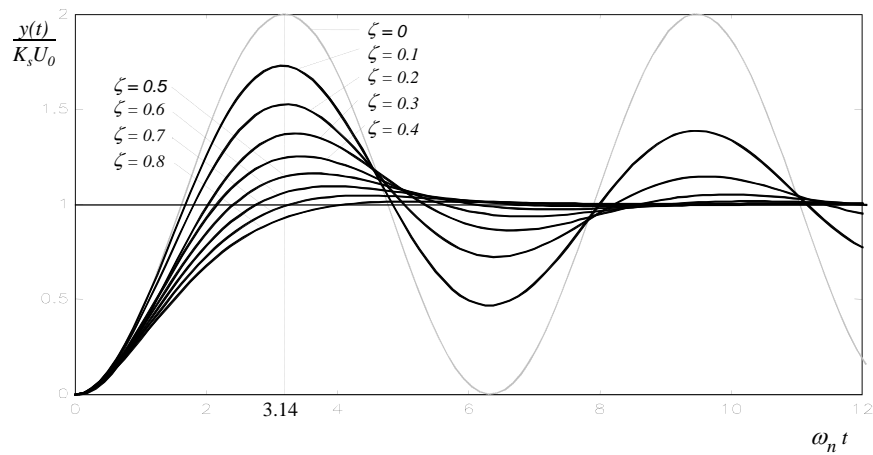
Oblika odziva je odvisna od koeficienta dušenja ζ

1. $\zeta = 0$: nedušen sistem (nedušeno nihanje)

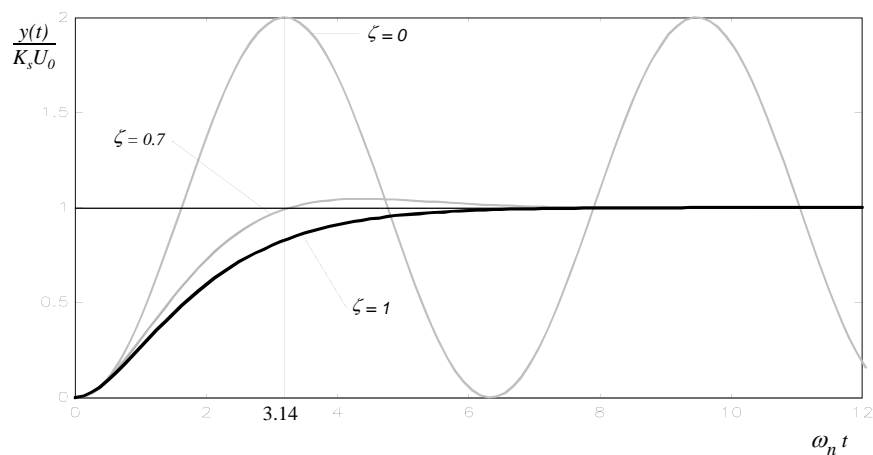
Odziv proporcionalnega sistema 2. reda na stopnico

2. $0 < \zeta < 1$: podkritično dušen sistem (dušeno nihanje)

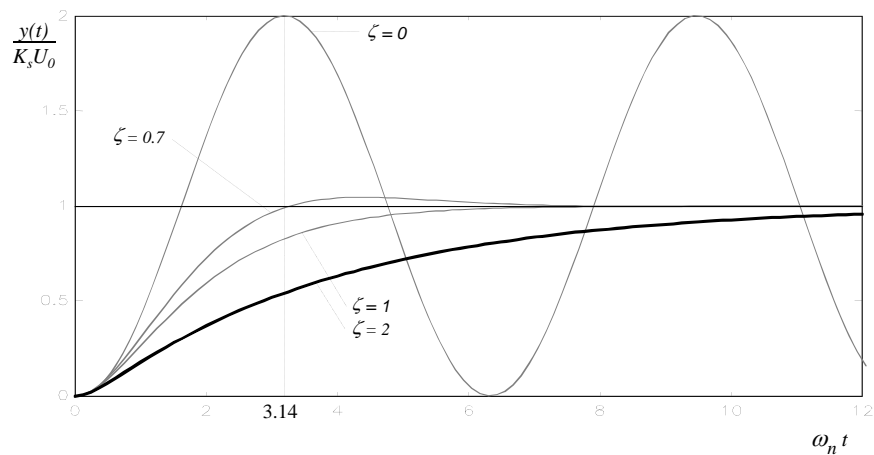
Odziv proporcionalnega sistema 2. reda na stopnico

3. $\zeta = 1$: kritično dušen sistem (meja aperiodičnosti)

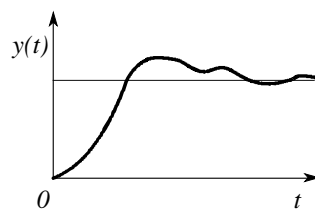
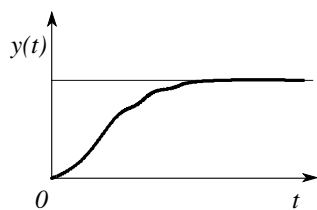
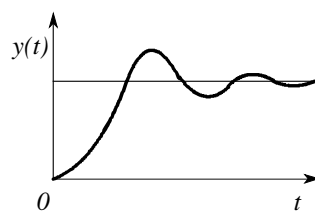
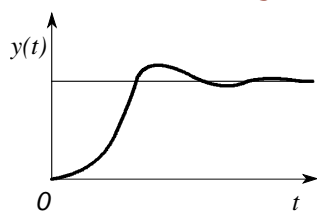

Odziv proporcionalnega sistema 2. reda na stopnico

4. $\zeta > 1$: nadkritično dušen sistem (aperiodični odziv)

Sistemi višjih redov

Integrirni sistemi

$$G_I(s) = \frac{1}{s^j} \frac{b_m s^m + b_{m-1} s^{m-1} + \dots + b_0}{s^f + a_{f-1} s^{f-1} + \dots + a_0}$$

$$b_0 \neq 0 \quad \text{in} \quad a_0 \neq 0$$

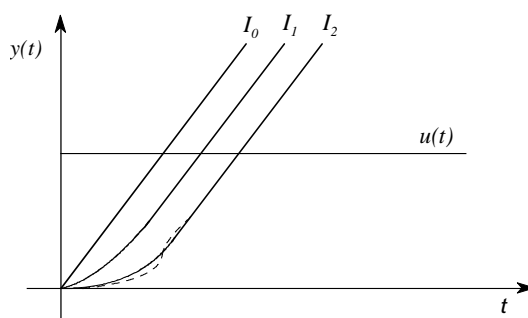
$$n = j + f \quad \dots \quad \text{red sistema}$$

$$j \quad \dots \quad \text{vrsta sistema}$$

$$G_0(s) = \frac{K_I}{s}$$

$$G_1(s) = \frac{K_I}{s(\tau_1 s + 1)}$$

$$G_2(s) = \frac{K_I}{s(\tau_1 s + 1)(\tau_2 s + 1)}$$

Sistemi z mrtvim (transportnim) časom

- So sistemi, pri katerih preteče določen čas, preden se pokaže vpliv vhodne veličine na izhodno

$$u(t) \longrightarrow \boxed{\begin{array}{c} | \\ \hline T_m \\ \hline | \end{array}} \longrightarrow y(t) \quad y(t) = u(t - T_m)$$

$$U(s) \longrightarrow \boxed{e^{-sT_m}} \longrightarrow Y(s) \quad G(s) = e^{-sT_m} \quad (a)$$

